

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116228053
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116228053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený advokátom: JUDr. Vladimír Kán, M. Benku 9-C1, P.O.BOX 75, Bratislava, proti žalovanému: O. C., nar. XX.XX.XXXX, A. G. XXXX/X, H., o zaplatenie sumy 70,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 11C/253/2016-53 zo dňa 5. októbra 2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 488, § 489, § 35 ods. 1, § 760, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 8 ods. 5, § 16 ods. 4 písm. c), d), f) zákona č. 514/2009 o doprave na dráhach, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 290, § 295, § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 150 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku vecne odôvodnil tým, že právny vzťah medzi stranami sporu bol založený zmluvou o preprave osôb podľa ustanovenia § 760 OZ. Ustanovenie § 760 OZ presnejšie nevy vymedzuje formu a spôsob uzavretia zmluvy o preprave osoby. Ide o neformálnu zmluvu, ktorá sa môže uzavrieť rôznym spôsobom (napr. zakúpením cestovného lístka, vstupom do dopravného prostriedku, znehodnotením cestovného lístka pri vstupe do dopravného prostriedku, dohodou o určení miesta určenia dopravy a pod.). Nástupom žalovaného do dopravného prostriedku žalobcu tak došlo ku konkludentnému uzatvoreniu zmluvy o preprave medzi stranami sporu v zmysle § 760 OZ a jeho zotrvaním v dopravnom prostriedku došlo aj priamo k využitiu služby poskytovanej dopravcom, ktorá je predmetom jeho obchodnej činnosti a za ktorú má nárok na primeranú odmenu, a to cestovné.

V prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah a zmluva o preprave uzatváraná medzi žalobcom ako dopravcom a žalovaným ako cestujúcim je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 OZ. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, kto pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou, k predmetu jeho podnikania uvedeného v obchodnom registri patrí o.i. aj pravidelná verejná cestná hromadná mestská doprava osôb, pričom pri uzatváraní a plnení zmluvy o preprave osôb koná v rámci svojho predmetu podnikania, a teda má

postavenie dodávateľa. Žalovaným je fyzická osoba nepodnikateľ, teda ide o spotrebiteľa. Uvedená zmluva sa uzatvára vo viacerých prípadoch, pričom cestujúci nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah dopravcom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Cestujúci sa môže jedine rozhodnúť, či služby poskytované dopravcom využije a bude akceptovať ním stanovený Prepravný poriadok MHD v Bratislave, Tarify MHD a cestovné poriadky alebo služby dopravcu nevyužije, nemá však možnosť dohodnúť si individuálne podmienky, za akých tieto služby bude využívať, ani žiadnym spôsobom zasahovať do ich obsahu. Zo všetkého uvedené má súd za to, že zmluva o preprave osôb uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou, a preto ide o spotrebiteľský vzťah, pričom podporne poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/86/2015 zo dňa 26.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/711/2014 zo dňa 20.04.2015.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný dňa 17.01.2016 cestoval na linke Mestskej hromadnej dopravy číslo 210 v Bratislave, pričom v čase kontroly revízorom nemal platne označený cestovný lístok. V konaní bol sporným dôvod, pre ktorý žalovaný nemal riadne označený cestovný lístok. Žalovaný na pojednávaní doplnil skutkové tvrdenia tak, že podrobne uviedol, ako dňa 17.01.2016 prebehla kontrola cestovných lístkov, že lístok nebolo možné v označovači označiť, hoci sa o to viacnásobne pokúšal, prístroj riadne nefungoval, pričom revízor to videl, napriek tomu žiadal od žalovaného občiansky preukaz, pričom žalovaný nemal možnosť označiť si lístok v inom označovači. Žalobca sa na pojednávaní osobne, ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu, nezúčastnil, z ktorého dôvodu nemohol reagovať na uvedené skutkové tvrdenia žalovaného, a tieto výslovne nepoprel, preto sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že žalobca ani účinne nepoprel tvrdenia žalovaného urobené písomne, keď na odpor proti platobnému rozkazu zareagoval len tým, že je účelový, neuviedol však vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, a preto nešlo o účinné popretie skutkových tvrdení (§ 151 ods. 2 CSP).

Vzhľadom k procesnej pasivite žalobcu v konaní, najmä tým, že sa nedostavil na pojednávanie a nevyužil tak možnosť účinne poprieť skutkové tvrdenia žalovaného (produkovaním „vlastného príbehu“), zapríčinil, že tvrdenia žalovaného sa stali nespornými. V konaní sa tak stalo nesporným, že žalovaný sa po nástupe do vozňa snažil označiť cestovný lístok v označovači, tento však z dôvodu chyby prístroja lístok ani po viacnásobných pokusoch neoznačil, pričom žalovaný nemal možnosť označiť si lístok v inom označovači, nakoľko revízor ihneď po neúspešných pokusoch na jednom prístroji pristúpil ku kontrole cestovných lístkov. Nebol preto dôvodný postup žalobcu, aby požadoval od žalovaného zaplatenie úhrady 70,- eur, nakoľko nešlo o prípad, že by žalovaný cestoval zámerne bez označeného cestovného lístka („na čierno“), ale cestovný lístok označený nemal z dôvodu poruchy prístroja. Zároveň nebola žaloba dôvodná ani v časti požadovania cestovného, keď v podaní zo dňa 29.02.2016 žalovaný uvádza, že cestovný lístok revízor nechcel vrátiť (čo žalobca opäť nepoprel), z čoho vyplýva, že žalovaný cestovný lístok zakúpený mal, a teda za jazdu zaplatil, pretože hoci lístok nebol znehodnotený označením, žalovaný ho viac nemohol použiť, nakoľko mu ho revízor odobral.

Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ zakazuje taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Pri premietnutí do vzájomného vzťahu subjektov občianskeho práva, ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko v spoločensky vhodnej miere a únosnosti. Vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného, súd považuje žalobu žalobcu za uplatňovanie práva v rozpore s dobrými mravmi, a keďže výkon práva v rozpore s dobrými mravmi nemôže požívať súdnu ochranu, žalobu vo výroku I. zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania, ale najmä nadbytočnosti, súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedkyne a revízora, nakoľko zistený skutkový stav postačoval pre rozhodnutie vo veci, pričom vykonanie uvedených dôkazov by ani nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania vo výroku II. nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípov racionálneho zákonodarca.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd nesprávne rozhodol o merite veci a neodôvodnene zamietol

žalobu. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym zisteniam, pretože súd poukázal na skutočnosť, že žalobca ani účinne nepoprel tvrdenia žalovaného, keď na odpor proti platobnému rozkazu zareagoval len tým, že je účelový, neuviedol však vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, a preto nešlo o účinné popretie skutkových tvrdení. Dal do pozornosti skutočnosť, že žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 31.07.2017 poprel všetky skutkové tvrdenia žalovaného a zároveň uviedol, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal objektívnosť jeho tvrdení. Na základe toho nie je možné, aby na predmetnú vec súd aplikoval § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca riadne, objektívne poprel skutkové tvrdenia žalovaného a uviedol skutkové okolnosti predmetného prípadu ako napr. dátum a miesto vzniku predmetného porušenia prepravného poriadku a tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Zároveň upozornil súd na podstatnú skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní produkoval svoj vlastný príbeh, ktorý nepodložil žiadnymi relevantnými skutočnosťami. Žalovaný na pojednávaní svojim opätovným prerozprávaním svojho príbehu nepriniesol žiadne nové podstatné skutočnosti, ktoré by sa vzťahovali k meritu veci. Žalovaný len rekapituloval svoje tvrdenia uvedené v odpore, ku ktorému sa žalobca riadne a včas vyjadril a ktoré vyvrátil v celom rozsahu. Odvolateľ má preto za to, že na základe nesprávneho právneho posúdenia vo veci aplikoval § 151 Civilného sporového poriadku v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Odvolateľ má za to, že žalobca v tomto konaní v celom rozsahu preukázal opodstatnenosť žalobného nároku, pravdivo a úplne uviedol podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa predmetu sporu, teda uniesol dôkazné bremeno. Účasťou žalobcu na pojednávaní by sa niekoľkonásobne navyšovali trovy súdneho konania, ktoré by mal v prípade úspechu znášať v celom rozsahu žalovaný. Žalobca poskytol všetku potrebnú súčinnosť v záujme efektívneho rozhodnutia vo veci samej, pričom predmet sporu považuje za otázku jednoduchého právneho posúdenia. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa vyjadril. Podľa neho pokuta bola nezmyselná, išlo o neuvážené konanie revízora až šikanu. Trvá na zamietnutí žaloby.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za bezpredmetné, účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Žalovaný sa dňa 17.01.2016 nepreukázal na výzvu revízora pri cestovaní linkou č. 210 platným cestovným lístkom v dôsledku čoho mu bola následne uložená v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku povinnosť zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške sto násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Osobné údaje boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa žalovaný preukázal revízorovi a ktorý nie je do dnešného dňa na oficiálnej stránke Ministerstva vnútra evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Žalobca zaslal žalovanému aj výzvu na zaplatenie, pohľadávku ani jej časť neuhradil. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukazuje prípadnú nedôvodnosť nároku žalobcu. Žalovaný sám vo svojom vyjadrení priznal, že cestoval jednu zástavku bez platného cestovného lístka.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania na súde prvej inštancie je nárok žalobcu voči žalovanému v sume 70,70 eur titulom cestovného 0,70 eur a úhrady 70 eur, pretože žalovaný sa dňa 17.1.2016 na linke MHD č.

210 v Bratislave na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

9. Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba žalobu zamietnuť). Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

10. V predmetnej sporovej veci rozhodol súd prvej inštancie na základe skutkových tvrdení a dôkazov predložených žalobcom, ktoré žalovaný účinne poprel, následne žalobca skutkové tvrdenia žalovaného výslovne nepoprel a preto sa považovali za nesporné.

11. Podľa § 149 Civilného sporového poriadku, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

12. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

15. Právna úprava v ustanovení § 150 Civilného sporového poriadku zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 Civilného sporového poriadku). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Na odvrátenie fikcie nespornosti (t.j. fikcia založená podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku) skutkových tvrdení protistrany postačuje ich generálne popretie, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach. Princíp rovnosti zbraní ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície proti jej protistrane. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Právo na spravodlivé súdne konanie však nie je absolútne a jeho rozsah sa môže meniť v závislosti od špecifických okolností predmetného prípadu.

16. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie

a obhliadka. V rámci toho je žalobca povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Povinnosť pripojiť k návrhu listinné či iné pripojiteľné dôkazy slúži na to, aby súd mohol bez zbytočných prieťahov pripraviť pojednávanie vo veci. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Aby účastník mohol splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v predmetnej veci bol sporným dôvodom pre ktorý žalovaný dňa 17.1.2016 na linke MHD č. 210 v Bratislave na výzvu revízora nevedel predložiť riadne označený cestovný lístok. Žalovaný v konaní tvrdil (a to v odpore ako aj na pojednávaní), že lístok nebolo možné označiť v určenom prístroji, hoci sa o to opakovane pokúšal, prístroj nefungoval, revízor uvedenú situáciu videl, žiadal od žalovaného občiansky preukaz, pričom žalovaný nemal možnosť označiť cestovný lístok v inom prístroji. Žalobca na odpor žalovaného proti platobnému rozkazu reagoval tvrdením, že odpor je účelový, pričom neuviedol vlastné tvrdenia, nepodal žiadne návrhy na vykonanie dôkazov, pojednávania pred súdom prvej inštancie sa žalobca nezúčastnil, teda nevyužil možnosť poprieť skutkové tvrdenia žalovaného, z čoho plynie záver, že žalobca účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré sa stali nespornými. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu v spore, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení. Súd prvej inštancie teda vychádzal správne zo skutkových tvrdení žalovaného, a preto bolo dôvodné, aby podanú žalobu zamietol.

18. K odvolacím argumentom žalobcu tak odvolací súd uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia týkajúce sa posúdenia nároku a v nadväznosti na to namietané nesprávne právne posúdenie veci, nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie vyhodnotil obsah dôkazov v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcej z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým záverom. Takže súd prvej inštancie zo skutkových zistení vyvodil správne právne závery, keď aplikoval správne právne predpisy na zistený skutkový stav, ktoré aj správne interpretoval. Rovnako nebolo zistené, že by konanie pred súdom prvej inštancie bolo postihnuté inou procesnou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

19. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, rozhodol vo výroku vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

21. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).